

1545. I samma Ögonblick, som
Försoningen sker, upkommer emellan
Försonaren och den Försonade ett
alldeles nytt förhållande. Det förso-
nade Barnet känner sig lyckligt
uti visheten (Tron) att på sin egen
vunnet Förälska hjertats ömhet
och förtröende. Den försonande
känner sig lycklig då hon får
trycka ett försonadt Barn till sitt
Hjerta.

1546. Men en Försoning, som grun-
dar sig på Psykiskt, och moraliskt
frändskap, är någonting helt
annat än en förlikning mellan
stridande parter, uti en juridiskt
akt, huadeft en tredje part öp-
trädes, som med lake vi kalla
en sådan Försoning, som här är
beskrifven. Psykiskt, ja viist Psykiskt
i Nya Testamentet förorskras
det begrepp vi nu göra oss om
organiskt. Försoningen höres
mest till organiskt.

1547. Men för en sådan försoning
som Förälska hjertat kräfses
äro rike alla Barn, dispošenade
föreställam oss, att Religiös Mak
har 4-5 Agudaktiga Barn,
af hvilka den ene är en

mördare, den andre en tjurf, den tredje
en kora, den 4de en fullkunnig
Det måtte då smärta Förälska hjertat
att värdeligen djupa, då hon ikke
kan få någon hugnad af sina Barns
moders hjertat lider obefröflykt
af dessa fjöndes bitande käkar.
Som krossa sig i Förälska hjertat.
Hennes hjerta har fått allt för
djupa far af Barnens moraliska
föredring, och Barnens brattfel
la tungt på hennes samvete.

1548. Men när den ene af dessa
Barn redan förhändad. Han känner
hennes ömhet kinnor och gör
Norr af hennes tankar. Han säger
till den förjande Modren: "Det kan
gör Er ikke huru jag lefver, jag
kall själv frana för en skatger-
ningar." Dessa ord gå visserligen
Jamen dalk genom det ömme
moders hjertat. Men i Natura-
listens man låta dessa ord unge
färligen få här.

1549. Det som kretsas kan just
ikke angå någon annan
än mig själv. När jag uppfyller